

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *P.V.*
Cím: *Az Operaház új igazgatója*
Forrás: *Szózat*

Bp. (Hely) *1921.5.26* (Idő) (Köt. v. füz.) (Old:)

Osztályozás
Tárgy <i>792</i>
Hely <i>Opera</i>
Idő <i>"1921"</i>
Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székelyvárosi nazinyomia 1920

Az Operaház új igazgatója

A vallás- és közoktatásügyi minisztériumtól a Magyar Távirati Iroda utján ezt a közleményt kaptuk:

„Kerner István, az Operaház igazgatója, a most záruló színházi évad végén saját kérésére visszavonul a m. kir. Operaház művészi igazgatásától, hogy minden idejét karmesteri teendőinek szentelhesse. Ifjabb Wlassics Gyula báró kormánybiztos a vallás- és közoktatásügyi miniszter hozzájárulásával a m. kir. Operaház igazgatójává három évre Máder Rezsőt szerződtette, aki szerződése értelmében legközelebb megkezdí a jövő évad előkészítő munkálatait.“

Ezzel a hírrel tető alá került végre a félelmetesen vajudó operaigazgatói kérdés. De milyen tető alá! Feketesárga zsindeletető alá. Magyar szívünkkel megdőbbenve állunk a ténynel szemben, aminek, ha azt az egyetlen létjogosultságát, hogy nem volt jobb. — elfogadjuk — akkor is szomorúkodhatunk. A magyar nemzeti föllendülés korszakában minden érdemesebb zenei állásba idegent kell behozni? Nem elég a Zeneművészeti Főiskolán három sült német új tanár? Az Operaház vezetője is felemás-magyar kell legyen, aki csak annyival jobb a Hilgermanoknál, hogy valahogy tud magyarul? Hát megértheti a mi magyar céljainkat, törekvéseinket, lelkületünket és művé-

zeti vágyainkat, megértheti-e jól egy pozsonyi születésű, német kultúrával telített osztrák állampolgár?

Magyar urak! Magyar vezető urak! Ebben az őszintének indult magyar korszakban hiba az ilyesmi. Ezzel a szerződtetéssel Wlassics kormánybiztos csak hozzánemértéséről tett bizonyosságot, mert Mádernek most előrebocsátott szubjektív érveink mellett sok más hibája is van. Színházi gyakorlatát és tapasztalatát elismerjük, de ezzel szemben köztudomásu, hogy mikor először volt nálunk igazgató, nem ő dirigált. A Vigoperájával megbukott, Bécsben nem boldogult, zeneszerzőnek eléggé selejtes, karmesternek számba sem jöhet.

S most, mikor magyar szemünk látását s egyenesvágásu magyar eszünk aggodalmait elmondottuk, csak arra akarjuk Máder t s a vezetővéget figyelmeztetni, hogy mi a Kerner István ideállját: magyar programot, magyar erővel jó magyar előadásokat, — nem hagyjuk. Nekünk személyi tekinteteink nincsenek, bennünket mellékes tekintetek sohasem vezettek s ha majd Máder mostani ellenzéseink dacára is megállaná helyét, — mi leszünk az első, akik ezt el fogjuk ismerni.

Nem gáncsol akartunk vetni neki e sorokkal, csak a magyar zeneművészet szomorú helyzetét láttattuk meg — kötelességből.

P. V.